

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 czerwca 2017 roku (data prezentaty sądowej) powód A. W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej: (...) Art. sp. z o.o.) kwoty 3.260,96 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. W toku procesu powód był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika będącego adwokatem.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, że jako uprawniony do ograniczonego prawa rzeczowego polegającego na nieodpłatnej służebności mieszkania przy Al. (...) miał podpisaną umowę na dostawę energii elektrycznej z (...) S.A. W oparciu o tę umowę regulował opłaty z tytułu dostawy energii elektrycznej. Z powodu nieprzepisania umowy na nowego właściciela lokalu, powód nadal uiszczal opłaty za prąd, mimo że z niego nie korzystał. W dniu 12 marca 2013 roku właścicielka mieszkania – żona powoda, przeniosła własność nieruchomości na spółkę (...) sp. z o.o. (...) powód zrzekł się wszelkich praw do przedmiotowej nieruchomości. Kwota zapłaconych przez powoda zobowiązań z tytułu dostawy elektrycznej za okres, od kiedy pozwana została właścicielem nieruchomości wyniósł 3.260,96 zł, tj. kwotę dochodzoną pozwem. Powód wskazał, że regulowanie przez niego opłat za energię elektryczną, z której faktycznie korzystała pozwana spółka, stanowi bezpodstawne wzbogacenie pozwanej.

(pozew – k. 3-5)

Na rozprawie w dniu 26 kwietnia 2019 roku działająca w imieniu pozwanej K. S. – prezes zarządu spółki (...) Art. sp. z o.o. wniosła o oddalenie powództwa. Wskazała, że została prezesem zarządu spółki dopiero w 2016 roku i nie ma wiedzy na temat okoliczności sprawy, jednak z tego, co dowiedziała się od osób pełniących funkcję prezesa zarządu przed nią, powód zamieszkiwał w mieszkaniu w spornym okresie.

(protokół rozprawy z dnia 26 kwietnia 2019 roku – k. 68)

Strony podtrzymały zajmowane stanowiska do zamknięcia rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

A. W. przysługiwała nieodpłatna dożywotnia służebność osobista mieszkania polegająca na uprawnieniu do korzystania z całego lokalu mieszkalnego położonego w W. przy Al. (...), na nieruchomości, dla której prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...). Właścicielką mieszkania była jego żona M. W.. A. W. zawarł z dostawcą energii elektrycznej (...) S.A. umowę o dostarczanie energii elektrycznej do lokalu i uiszczal opłaty z tytułu dostawy energii elektrycznej na rzecz (...) S.A.

(bezsporne, a także oświadczenie o zrzeczeniu się praw – akt notarialny z dnia 19 grudnia 2013 roku repertorium A 3928/2013 – k. 27-28, wydruki – k. 9-18, zestawienie należności i wpłat – k. 19-21)

W dniu 12 marca 2013 roku żona powoda M. W. w drodze aktu notarialnego sporządzonego przed notariuszem O. B. pod numerem repertorium A Nr 2109/2013 przeniosła własność nieruchomości lokalowej położonej przy Al. (...) na rzecz spółki (...) art. sp. z o.o. (...) działała w imieniu własnym oraz jednocześnie w imieniu spółki (...) sp. z o.o. jako prezes zarządu spółki.

(umowa przeniesienia własności nieruchomości - akt notarialny z dnia 12 marca 2013 roku repertorium A Nr 2109/2013 – k. 22-26)

W dniu 19 grudnia 2014 roku A. W. w drodze aktu notarialnego sporządzonego przed asesorem notarialnym D. N. pod numerem repertorium A 3928/2013 złożył oświadczenie, zgodnie z którym stosownie do umowy majątkowej małżeńskiej wyłączającej wspólność ustawową, umową o podział majątku wspólnego oraz oświadczenia o ustanowieniu służebności i pierwokupu bezwarunkowo zrzeka się przysługujących mu uprawnień z tytułu

ustanowionej na jego rzecz nieodpłatnej służebności osobistej mieszkania na nieruchomościach stanowiących lokale nr (...) w budynku przy Al. (...).

(oświadczenie o zrzeczeniu się praw – akt notarialny z dnia 19 grudnia 2013 roku repertorium A 3928/2013 – k. 27-28)

Mimo tego, że A. W. nie rozwiązał umowy o dostawę energii elektrycznej z (...) S.A.

W okresie od 12 marca 2013 roku do 7 stycznia 2016 roku A. W. dokonywał wpłat na rzecz (...) S.A. z tytułu dostawy energii elektrycznej do lokalu przy Al. (...) w W. w łącznej kwocie 2.373,46 zł.

Dopiero w dniu 7 stycznia 2016 roku (...) S.A. przyjęła protokół zdawczo-odbiorczy, a umowy pomiędzy dostawcą energii elektrycznej a A. W. dotyczące lokali nr (...) położonych przy Al. (...) zostały rozwiązane. Po przeprowadzonych rozliczeniach do zapłaty z tytułu umowy o dostawę energii elektrycznej dotyczącej lokalu nr (...) pozostała do zapłaty kwota 1266,99 zł. Z tytułu umowy dotyczącej lokalu nr (...) powstała nadpłata w wysokości 379,49 zł.

W okresie od 12 marca 2016 roku do rozwiązania umów dostawy energii elektrycznej dnia 7 stycznia 2016 roku A. W. dokonał wpłat na rzecz (...) S.A. w łącznej wysokości 3.260,96 zł.

(wydruki – k. 9-18, zestawienie należności i wpłat – k. 19-21, pisma (...) S.A. – k. 29-30)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody w postaci dokumentów załączonych do pozwu w postaci kopii aktów notarialnych oraz wydruków zestawień wpłat i należności z tytułu umów zawartych z (...) S.A. dotyczących dostawy energii elektrycznej. Dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron, a w ocenie Sądu nie było podstaw, by poddawać w wątpliwość okoliczności faktyczne wynikające z ich treści. Dlatego Sąd uznał, że dowody z tych dokumentów tworzą spójny, nie budzący wątpliwości w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a przez to w pełni zasługujący na wiarę materiał dowodowy.

Sąd pominął wniosek dowodowy pozwanej zgłoszony w czasie głosów stron przed zamknięciem rozprawy o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków R. N. i M. W. na okoliczność, że powód zamieszkiwał w spornym okresie w lokalu przy Al. (...) w W.. Wniosek ten był niewątpliwie spóźniony w rozumieniu art. 217 § 2 k.p.c. Nadto, ustalenie daty, od której powód nie zamieszkiwał już w lokalu przy Al. (...) w W. nie miało istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo podlegało oddaleniu.

A. W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od nabywcy nieruchomości położonej przy Al. (...) w W. kwot uiszczonych przez niego z tytułu łączącej go z (...) S.A. umowy o dostawę energii elektrycznej. Powód wskazywał, że z powodu nieprzepisania umowy na nowego właściciela lokali, nadal płacił za prąd, mimo że faktycznie z niego nie korzystał. W ten sposób, zdaniem powoda, doszło do bezpodstawnego wzbogacenia po stronie pozwanej (...) Art. sp. z o.o.

Podstawę prawną wywiezionego powództwa stanowił art. 410 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 405 k.c. Zgodnie z art. 405 k.c., kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Natomiast zgodnie z art. 410 § 1 k.c., powołany przepis stosuje się w szczególności do świadczenia nienależnego.

Definicja świadczenia nienależnego zawarta jest w treści § 2 przywołanego przepisu. Świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia.

Przesłankami odpowiedzialności z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia jest zatem wzbogacenie jednego podmiotu, zubożenie drugiego podmiotu oraz związek przyczynowy między wzbogaceniem a zubożeniem. Ciężar dowodu w

rozumieniu art. 6 k.c. w wykazaniu tych przesłanek spoczywa na powodzie (zob. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21 września 2017 r., sygn. I ACa 369/17, LEX nr 2379938).

W niniejszej sprawie powód wykazał, że z tytułu dostawy energii elektrycznej uiścił na rzecz (...) S.A. opłaty w wysokości 3.260,96 zł.

Wskazać jednak należy, że do zwrotu nienależnego świadczenia zastosowanie ma art. 411 k.c. Zgodnie z przywołanym przepisem nie można żądać zwrotu świadczenia: 1) jeżeli spełniający świadczenie wiedział, że nie był do świadczenia zobowiązany, chyba że spełnienie świadczenia nastąpiło z zastrzeżeniem zwrotu albo w celu uniknięcia przymusu lub w wykonaniu nieważnej czynności prawnej; 2) jeżeli spełnienie świadczenia czyni zadość zasadom współzycia społecznego; 3) jeżeli świadczenie zostało spełnione w celu zadośćuczynienia przedawnionemu roszczeniu; 4) jeżeli świadczenie zostało spełnione, zanim wierzytelność stała się wymagalna.

Z twierdzeń powoda wynika, że w sprawie zastosowanie znajduje art. 411 pkt 1 k.c. Powód opłacał bowiem rachunki z tytułu dostawy energii elektrycznej już po tym, jak lokal został zbyty na rzecz pozwanej. A. W. twierdził, że nie zamieszkiwał w lokalu „praktycznie od kwietnia 2011 roku”. Jednak powód nie rozwiązał umów o dostawę energii elektrycznej chociaż wiedział, że w dniu 12 marca 2013 roku zmienił się właściciel lokali. A. W. dopiero w dniu 19 grudnia 2014 roku złożył oświadczenie o bezwarunkowym zrzeczeniu się wszystkich przysługujących mu praw do lokali. Poza tym powód rozwiązał umowę o dostawę energii elektrycznej z (...) S.A. dopiero w dniu 7 stycznia 2016 roku. Przez cały okres od dnia 12 marca 2013 roku do dnia 7 stycznia 2016 roku opłacał należności wynikające z łączącej go z dostawcą energii elektrycznej umowy. Powód był świadomy, że właścicielem lokalu jest inny podmiot i że skoro zrzekł się wszelkich praw do lokalu w 2014 roku i nie zamieszkiwał w nim - musiał wiedzieć, że w tym czasie faktycznie nie korzystał z energii elektrycznej, za którą płacił.

W tej sytuacji w ocenie Sądu powód nie może skutecznie domagać się zwrotu kwot uiszczonych na rzecz dostawcy energii elektrycznej. Spełniając świadczenie A. W. wiedział, że nie był do świadczenia zobowiązany. Powód nie zastrzegł także w żaden sposób zastrzeżenia zwrotu spełnionego świadczenia albo że spełnia je w celu uniknięcia przymusu lub w wykonaniu nieważnej czynności prawnej (art. 411 pkt 1) in fine k.c.).

Wskazać należy, że to powoda łączyła umowa z dostawcą energii i z tytułu obowiązującej strony umowy był on zobowiązany do uiszczania opłat za energię elektryczną. Skoro powód, jak twierdzi, nie mieszkał w przedmiotowych lokalach, wiedział, że z prądu, który opłaca faktycznie korzysta ktoś inny, powinien był wcześniej rozwiązać umowę łączącą go z (...) S.A. Trudno znaleźć usprawiedliwienie dla zaniechania powoda w tym zakresie, skoro już w 2014 roku zrzekł się wszelkich praw do lokalu, a mimo tego nadal nie rozwiązał umowy o dostawę energii elektrycznej. W sytuacji gdy tego nie zrobił, nie zastrzegł zwrotu spełnionych świadczeń, a dokonywał wpłat, wiedząc, że kto inny korzysta z energii elektrycznej, nie może się skutecznie domagać ich zwrotu.

W sytuacji przegranej powoda w całości, stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. jest on zobowiązany do zwrotu kosztów procesu na rzecz strony przeciwnej. Jednakże wobec tego, że po stronie pozwanej spółki nie powstały żadne koszty, do których zwrotu powód byłby zobowiązany oraz mając na uwadze, że powód uiścił opłatę od pozwu, a w toku postępowania nie powstały żadne inne wydatki, rozstrzygnięcie o kosztach procesu w wyroku było zbędne.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda adw. J. S..